

Marijina podobica.

Podajte mi podobico
Marije, moje Pomočnice,
da zadnjikrat poljubim jo
in zrem na njeno milo lice.

Ah, ona drag mi je spomin,
spomin preljube rajne mame,
ko sredi smrtnih bolečin
še blaga mislila je name.

»Ne jokaj, ker se ločim jaz,«
je rekla, »drago dete moje.
Ne boj se zreti mi v obraz, —
sirote ne zapuščam svoje.

Izročam božjim te rokam,
in v varstvo blažene Device;
v kotiču glej podobo tam —
Marije, naše Pomočnice.

Pred njo opravljaj vsaki dan
molitve jutranje, večerne;
ne bodeš, sinek, jih zaman,
ti zepuščen ne boš, nikjer ne.

Ko majnik bo cveteti jel,
ovenčaj jo, ji poj slavice,
kot z mano si dozdej jih pel,
O nehaj točiti solzice! —

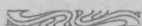
Pred njo spominjaj, sinek moj,
se mene, ki sem te ljubila . . .
Saj kmalu prideš za menojo,«
je rekla, dušo izdihnila . . .

Da, kmalu, ljuba mamica!
želim v nebesa k tebi priti...
O draga mi podobica,
naj smem te zadnjič poljubiti!...

Podobica! o glejte jo!
postaja mi velika, živa, —
smehlja se z Jezusčkom lepo, —
kako je rajsko ljubezniva!

In mamó svojo vidim spet, —
Ah, póme gre z višave jasne...
Oj z Bogom, ata! z Bogom svet!...
In angelček nedolžni ugasne.

Radoslav.

Naša ljuba Gospa.

Čestokrat imenujemo Marijo »našo ljubo Gospo«. Francozi rečejo samo »Notre - Dame«, t. j. »naša Gospa« in hočejo s tem naznaniti, da je ona edina, ki zasluži v polni meri ime Gospa. In ko rečemo naša Gospa, hočemo obenem izraziti svojo udanost, da smo njeni zvesti služabniki.

Še ljubkejši se glasi ta lepi naslov, ako pristavljamo še naša ljuba Gospa. S tem namreč ne poudarjamo samo tega, da je najvišja in najimenitnejša izmed vseh ljudi v nebesih in na zemlji in celo višja kot angeli, marveč hočemo posebno poveličevati njeno dobrotnost, njeno ljubeznivost. Ona je tako dobra, da nobeden človek ne more doumevati njene dobrote in ljubeznivosti. Cerkvni učeniki razen devištva nobene Marijine čednosti tako ne proslavljajo kot njeno veliko dobrotljivost. Navedem le en zgled.

V dvanaistem stoletju je sv. Bernard navduševal za drugo križarsko vojsko. Najprej je pridobil francoskega kralja; potem je prišel na Nemško, da bi pregovoril še Konrada III. Bil je zelo ganljiv in slovesen trenutek, ko so v špiro na koru odpeli Salve Regina (Češčena Kraljica), povzdigne svetnik svoj glas in navdušeno nadaljuje: »O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!« Glejte